

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

08 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componentă:

Președinte – Timofti Vladimir

judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Boico Victor,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Cebotari Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe

***Bozbei Mihail xxxxx**, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.07.2017 – 29.01.2018;

Instanța de apel: 07.03.2018 – 17.05.2018;

Instanța de recurs ordinar: 20.07.2018 – 20.11.2018;

Instanța de apel: 28.01.2019 – 23.05.2019;

Instanța de recurs ordinar: 27.12.2019 – 08.09.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 29 ianuarie 2018, Bozbei Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 6 000 unități convenționale, ce constituie 300 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de stat în instituțiile și organele de administrare publică pe un termen de 7 ani.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Bozbei Mihail deținând funcția de Șef de schimb al unității de control al frontierei, a Sectorului Poliției de frontieră Vulcănești al Direcției Regionale SUD al Departamentului de Poliție Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, numit în funcție în baza ordinului

șefului DPF MAI 674/ps din 17.06.2013, fiind persoană publică, acționând contrar prevederilor art.22 alin.(1) pct. a), b), d), f), g) al Legii RM nr.158-XVI din 04.07.2008, cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, conform căruia funcționarul public are următoarele obligații generale: a) să respecte Constituția, legislația în vigoare, precum și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; b) să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor; d) să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu; f) să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege; g) să respecte regulamentul intern.

Contrar prevederilor art.12 alin.(1) pct. a), e) al Legii nr.283 din 28.12.2011, cu privire la Poliția de Frontieră, potrivit căruia polițistul de frontieră are următoarele obligații: a) să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului; e) să respecte principiile, normele și regulile specifice activității; contrar atribuțiilor de serviciu, la desfășurarea activității în limitele zonei de frontieră și ale punctelor de trecere a frontierei de stat, care constă în controlul documentelor persoanelor și ale mijloacelor de transport, necesare pentru trecerea frontierei și să efectueze în ele însemnările de rigoare și realizarea acțiunilor de prevenire, depistare și contracarare a migrației ilegale și altor infracțiuni transfrontaliere, asigurarea procesului de prevenire și contracarare a corupției, solicitarea și verificarea actelor de identitate ale pasagerilor aflați în mijlocul de transport, verificarea compartimentelor, inclusiv marfare, a mijloacelor de transport, în scopul depistării persoanelor ce se eschivează de la control și a mărfurilor transportate în lipsa actelor însoțitoare, precum și inițiază, în caz de suspiciuni sau în baza informațiilor obținute, propuneri pentru derularea acțiunilor de control a transporturilor, mărfurilor sau oricăror altor bunuri și efectuarea de investigații, supravegheri și control, în cazurile când sunt semnalate încălcări ale legislației.

Fiind responsabil de executarea calitativă necondiționată și la timp a ordinelor, dispozițiilor, indicațiilor superiorilor și obligațiilor funcționale atribuite, având ca responsabilitate realizarea la timp a sarcinilor puse în fața lui, fiind împuternicit să constate datele despre mijlocul de transport și la necesitate a conținutului, să examineze informația privind veridicitatea datelor prezentate, să examineze actele de identitate și a celor de însoțire a mijlocului de transport, să rețină persoanele bănuite în comiterea contravențiilor sau a infracțiunilor, conform procedurii stabilite de lege, să solicite și să primească de la persoanele fizice și juridice informația și/sau asistența necesară atribuțiilor sale, să escorteze și să țină sub pază persoanele reținute, să efectueze, în modul stabilit de lege, examinarea mijlocului de transport, având, conform fișei de post, responsabilități de respectare a normelor deontologice a polițistului și a integrității profesionale, împuterniciri să emită decizii privind refuzul intrării sau ieșirii persoanelor și mijloacelor de transport din/în Republica Moldova.

Urmărind scopul primirii mijloacelor bănești ce nu i se cuvin pentru sine, pentru

efectuarea acțiunilor care intră în obligațiunile sale de serviciu, folosind intenționat situația de serviciu, încălcând obligațiunile privind executarea funcției publice a polițistului de frontieră, în scopuri personale, la 28 aprilie 2017, aproximativ la ora 17 și 36 minute, aflându-se la serviciu, la postul vamal „Mirnoe”, efectuând controlul documentelor și mijlocului de transport al cetățeanului Bulgaru Semion, a pretins cu extorcare și a primit de la ultimul pentru sine, în scopuri personale banii în sumă de 200 lei, pentru a nu efectua acțiunile, care intră în obligațiunile sale de serviciu, și anume să nu efectueze controlul microbuzului de model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare XXXXX, și să nu pună obstacole în transportarea peste frontieră a ferestrelor și ușilor din PVC.

Acțiunile inculpatului Bozbei Mihail au fost încadrate în baza art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal, conform indicilor, coruperea pasivă, adică pretinderea, acceptarea sau primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, mijloace bănești, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni care intră în exercitarea funcției sale și contrar acesteia, acțiuni săvârșite cu extorcare de mijloace bănești.

3.3. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului Bozbei Mihail, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

În susținerea poziției sale, apelantul a invocat că ordonanța de punere sub învinuire din 26.06.2017 și rechizitoriul nu sunt certe și conțin date controversate, din conținutul căror nu rezultă clar învinuirea adusă și calificarea acțiunilor inculpatului.

Astfel, într-un caz, inculpatului i se pune în sarcină fapta pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile sale serviciu, iar în alt caz - pentru a îndeplini acțiuni.

Pe lângă aceasta, caracterul contradictoriu se atestă și la compartimentul prevederilor legale, care se invocă a fi încălcate. Or, imputarea nerespectării unor norme ce țin de activitatea profesională și obligațiunile de serviciu ale inculpatului, nereflectate în rechizitoriu, echivalează cu depășirea limitei învinuirii.

Pe lângă aceasta, procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a bănuțului Bozbei Mihail de către martorul Bulgaru Semion din 31.05.2017, este ilegal și urmează a fi declarat nul în condițiile art.251 Cod de procedură penală, deoarece contravine prevederilor art.116 alin.(1) Cod de procedură penală.

Declarațiile martorului Bulgaru Simion, date în cadrul urmăririi penale, consemnate în procesul-verbal de audiere din 05.05.2017, sunt irelevante fiind în contradicție cu cele date în instanța de judecată în partea ce ține de gestul făcut inculpat, simbolizând cifra 200, faptul că inițial a trecut controlul vamal, iar ulterior, cel al frontierei.

Obiecțiile apărării față de înregistrările video cu secvențele din Postul vamal Mirnoe-Tabaki din 28.04.2017, invocate în calitate de probă nu au fost consemnate în sentință și nici combătute de instanță.

Tehnica de înregistrare, cu care a fost înzestrat martorul Bulgaru Semion a fost

destinată pentru documentarea și înregistrarea faptelor de corupție din partea colaboratorilor vamali, martorul menționând că ținta lui erau vameșii, iar inculpatul a nimerit întâmplător în înregistrarea video și că el i-a transmis lui ultimului banii proprii, dar nu cei marcați.

Martorul Bulgaru Semion, fiind deja înzestrat cu tehnica specială la 28.04.2017 a traversat hotarul Republicii Moldova în direcția Ucrainei, ca ulterior, începutul înregistrărilor să fie consemnate din momentul traversării postului vamal al Ucrainei, să parcurgă teritoriul dintre vămi și în final să înregistreze tot ce s-a petrecut deja în postul vamal al Republicii Moldova. Or, dubiile referitoare la legalitatea acestor înregistrări, care au început a fi efectuate pe teritoriul altui stat, nu au fost înlăturate de instanță.

Nu a fost dată o apreciere acestor înregistrări și din punct de vedere a acțiunilor ulterioare a martorului, care a declarat că în seara de 28.04.2017 a predat tehnica ofițerilor din cadrul CNA Cahul, nu a fost întrebat de către aceștia despre careva circumstanțe și nici nu a declarat că polițistul de frontieră a estorcat mijloace bănești de la el și cu atât mai mult, că el i-a oferit ultimului aceste mijloace.

Mai mult, lipsește vreun act procesual de predare a tehnicii speciale de către martorul Bulgaru Semion ofițerilor CNA în seara de 28.04.2017.

Nu a fost confirmat faptul pretinderii remunerației ilicite, or din probele prezentate nu rezultă că inculpatul a cerut sau a solicitat insistent, el nefiind inițiatorul pretinderii. Din contra, din conținutul înregistrărilor convorbirilor, rezultă că martorul Bulgaru Semion a inițiat o discuție, a scos din buzunar o bancnotă pe care i-a arătat-o sau transmis-o inculpatului.

Potrivit pct.3.2. din Hotărârea Plenului CSJ nr. 11 din 22.12.2014, Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție, acceptarea presupune consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerației ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, inițiativa aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ. Or, nu a fost prezentată dovada acceptării de către inculpat a bancnotei oferite, acest fapt nefiind documentat.

Totodată, instanțele de judecată trebuie să țină seama că infracțiunea de corupere pasivă va exista atunci când îndeplinirea ori neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii sau grăbirea îndeplinirii acțiunii pentru care coruptul pretinde, acceptă, primește, extorcă remunerația ilicită face parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale acestuia sau este contrară acestor atribuții, urmând să se stabilească și să se indice în rechizitoriul și, în mod obligatoriu, să se arate actul normativ ori actul administrativ care le reglementează.

În același timp, verificarea legalității introducerii mărfurilor în Republica Moldova nu ține de competența inculpatului. Prin urmare, faptul estorcării și primirii de mijloace bănești pentru a nu crea impedimente la introducerea de către Bulgaru

Semion a geamurilor și ușilor din PVC, nu face parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale inculpatului.

Pe lângă aceasta, a fost stabilit că martorul Bulgaru Semion a întreprins mai multe acțiuni de corupere a colaboratorilor vamali din cadrul Postului Vamal Mirnoe (PVFI-rutier), fapt confirmat prin materialele cauzei penale nr.2017970216 (în cadrul căreia s-a autorizat efectuarea măsurii speciale de investigație înregistrarea comunicărilor cu înregistrarea de imagini cu aplicarea tehnicii video și audio ce vor avea loc între Bulgaru Semion și alte persoane ce contribuie, în orice mod, la pregătirea, comiterea, favorizarea infracțiunii cercetate, fie primesc sau transmit informații relevante și importante pentru cauza penală și anume în postul vamal Mirnoe (PVFI-rutier). Deci, din declarațiile martorului Bulgaru Semion, conform cărora acesta avea sarcina să ofere mijloace bănești colaboratorilor vamali, iar inculpatul a nimerit întâmplător în această acțiune, dar și prin secvența video prezentată în ședința de judecată, acțiunile martorului au avut un caracter de provocare.

3.2 Inculpatul Bozbei Mihail, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

În apelul declarat, inculpatul a indicat că, potrivit prevederilor legale, în prezența angajaților Serviciului Vamal la punctul de trecere, el nu avea dreptul să verifice marfa și actele de însoțire, precum și a decide de a permite sau interzice trecerea mărfurilor. Faptul transmiterii și primirii mijloacelor bănești în sumă de 200 lei nu a fost demonstrat, fiind bazat doar pe declarațiile contradictorii ale martorului Bulgaru Semion .

Totodată, instanța de fond a invocat în calitate de probă ce confirmă vinovăția sa discul „Omega” cu înregistrările audio-video, expertiza căruia, potrivit procesului- D. Caranic care, în concluzie, indică că înregistrarea conținea convorbirile a patru persoane, două voci fiind asemănătoare cu a sa și a martorului Bulgaru Semion. Or, persoanele date nu sunt experți și nu pot confirma că discul conține înregistrarea vocii sale, nefiind probat nici faptul că nu au fost efectuate modificări în cadrul acestor înregistrări.

4. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 mai 2018, au fost admise apelurile declarate, casată sentința total, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Bozbei Mihail a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1 Instanța de apel a reținut că, potrivit rechizitoriului, inculpatul Bozbei Mihail este acuzat că, deținând funcția de Șef de schimb al Sectorului Poliției de frontieră Vulcănești din cadrul Direcției Regionale SUD al Departamentului de Poliție Frontieră, având calitatea de persoană publică, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, la 28 aprilie 2017, aproximativ orele 17.36, a extorcat și a primit de la

Bulgaru Semion bani ce nu i se cuvin, în sumă de 200 lei.

Instanța de apel a reținut erori de drept în ce privește soluția instanței de fond în partea constatării inexistenței instigării inculpatului la săvârșirea infracțiunii. Instanța de fond eronat a concluzionat asupra vinovăției inculpatului și acesta urmează a fi achitat din motivul că fapta săvârșită de el nu întrunește elementele infracțiunii.

Materialele dosarului cu certitudine denotă că, martorul Bulgaru Semion, la 28.04.2017, a fost înzestrat cu tehnică specială pentru a efectua înregistrările comunicărilor cu colaboratorii organului vamal, în cadrul petrecerii urmăririi penale asupra acțiunilor ultimilor, fapt confirmat prin procesul verbal privind înzestrarea cu tehnică specială.

Conform declarațiilor martorului, el nu a fost însărcinat să transmită bani colaboratorilor poliției de frontieră, deoarece ținta organului de urmărire penală erau colaboratorii vamali. El din inițiativă proprie a transmis bani inculpatului. Or, până la implicarea organului de urmărire penală, inculpatul nu a fost în vizorul investigațiilor petrecute, iar acțiunea reținută drept act de corupere a provenit din solicitarea martorului Bulgaru Semion, care avea în sarcină descoperirea infracțiunilor săvârșite de colaboratorii vamali.

Instanța de apel a reținut că lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost comisă și fără intervenirea martorului Bulgaru Semion, până la acel moment nefiind înregistrate date relevante că inculpatul ar fi realizat careva acte de pregătire sau este predispus la comiterea infracțiunilor. Odată ce martorul declarant a fost acuzat de comiterea unei provocări, instanța de fond, în vederea verificării existenței sau inexistenței acesteia, urma să aprecieze comportamentul martorului denunțator și credibilitatea declarațiilor acestuia.

Pe lângă aceasta, stenogramele convorbirilor martorului cu colaboratorii vamali, inclusiv cu inculpatul, nu conțin careva obiective certe precum că inculpatul ar fi extorcat de la Bulgaru Semion suma de 200 lei. Acestea nu conțin indicii care clar demonstrează inițiativa insistentă a inculpatului de a pretinde și a primi banii în sumă de 200 lei. Din contra, se atestă că însăși martorul întreabă inculpatul ce trebuie de făcut ca totul să fie normal, ulterior, întrebând inculpatul dacă este destul pentru a trece controlul, ceea ce în mod repetat demonstrează existența unei provocări.

Instanța de apel a statuat că sunt întemeiate obiecțiile părții apărării referitor la ilegalitatea înregistrărilor convorbirilor între inculpat și martorul declarant, aceste probe urmând a fi declarate nule din start. Or, din conținutul discuțiilor reflectate în stenogramele convorbirilor, rezultă clar că, din partea martorului Bulgaru Semion a avut loc o instigare a inculpatului la comiterea infracțiunii.

Astfel, sunt afectate de dubii declarațiile martorului cât și întreg probatoriul prezentat de acuzare privind fapta imputată inculpatului, iar prezumția nevinovăției este de partea ultimului.

La fel, sunt neîntemeiate și afirmațiile instanței de fond că vinovăția inculpatului

a fost probată prin încheierea judecătorului de instrucție din 06.04.2017, prin care a fost admis demersul procurorului privind interceptarea convorbirilor între Bulgaru Semion și persoana bănuită în cadrul dosarului penal, intentat în privința colaboratorilor vamali, această măsură specială de fiind dispusă în cadrul unei alte cauze penale, în care inculpatul nu figurează.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului, procurorul a invocat că, instanța de apel a ignorat prevederile art.art.26, 27, 99-101 Cod procedură penală și nu a cercetat sub toate aspectele probele acușării, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludentei, iar în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat și nu a argumentat în mod convingător respingerea aceste probe.

Deși, probele au fost menționate în decizie, ele nu au fost supuse aprecierii, în corespundere cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, și lipsesc în cadrul analizei circumstanțelor cauzei și aprecierii probelor făcută de instanța de apel.

Astfel, afirmația instanței de apel referitor la provocarea inculpatului la comiterea infracțiunii este neîntemeiată și alogică. Or, nici Bulgaru Semion și nici organul de urmărire penală nu cunoștea din timp că inculpatul va extorca banii pentru efectuarea acțiunilor ce intră în atribuțiile de serviciu.

La momentul comiterii faptei nu se petrecea nici o acțiune de urmărire penală în privința inculpatului, ci doar în privința colaboratorilor vamali.

La 28.04.2017, Bulgaru Semion a fost înzestrat cu tehnica specială pentru înregistrarea audio-video de către ofițerii Centrului Național Anticorupție, pentru verificarea procedurii controlului vamal, în cadrul unei cauze penale, inițiate la plângerea lui Bulgaru Semion. Însă, aceasta nu demonstrează că a avut loc o provocare, deoarece acțiunile de extorcare au avut loc la inițiativa inculpatului, fără preîntâmpinare, flagrant și întâmplător, ceea ce exclude, în genere, prezența elementelor provocării. Iar, depistarea altor infracțiuni în cadrul unei urmăriri penale nu înseamnă că a avut loc o provocare sau înscenare.

Totodată, ofițerii Centrului National Anticorupție au transmis mijloace bănești lui Bulgaru Semion, însă el nu s-a folosit de acești bani, fiind destinați colaboratorilor vamali, iar anterior nimeni din angajații poliției de frontieră nu au cerut bani, pentru trecerea controlului. Mai mult, Bulgaru Semion i-a explicat inculpatului că trebuie să dea bani colaboratorilor vamali, menționând că-i va lăsa la vamă, dar inculpatul i-a spus că sunt două firme diferite.

Potrivit procesului-verbal de primire a plângerii din 05.05.2017, Bulgaru Semion solicită atragerea la răspunderea penală a persoanei necunoscute, colaborator al Poliției de Frontieră, care la 28.04.2017, aflându-se la serviciul în postul vamal

Mirnoe-Tabaki, a pretins și a primit de la dânsul bani în sumă de 200 de lei, pentru a nu împiedica trecerea prin postul vamal Mirnoe-Tabaki, cu unitatea de transport de model „Ford Tranzit”, cu n/î SKN 342 și a nu crea impedimente la introducerea pe teritoriul Republicii Moldova, a geamurilor și ușilor din PVC.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2018, s-a admis recursul procurorului, s-a casat decizia instanței de apel și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1 Instanța de recurs ordinar a constatat că, instanța de apel nu a indicat învinuirea completă pe baza căreia cauza în privința inculpatului a fost trimisă în judecată și nu a descris clar și concludent circumstanțele cauzei constatate de instanța de judecată și temeiurile pentru achitarea inculpatului.

Instanța de recurs ordinar a indicat că potrivit dispozitivului, inculpatul a fost achitat din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Această soluție, prin urmare, prezumă că inculpatul a comis fapta imputată, însă aceasta nu conține respectivele elemente constitutive ale infracțiunii încriminate.

Concluzionând că, inculpatul ar fi fost provocat să comită infracțiunea încriminată, instanța de apel a omis să verifice dacă acțiunile martorului Bulgaru Semion în raport cu faptele imputate anume inculpatului din speță, au fost sau nu efectuate în cadrul unui control judiciar. Or instanța de apel, conform descriptivului deciziei adoptate, a constatat că acest martor a declarat că el nu a fost însărcinat să transmită bani colaboratorilor poliției de frontieră, deoarece ținta organului de urmărire penală erau colaboratorii vamali. El din inițiativă proprie a transmis bani inculpatului.

La fel, instanța de recurs a reținut că instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acușării.

Totodată, instanța de recurs ordinar a constatat că, instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi procesul-verbal de înzestrare cu tehnică specială a lui Bulgaru Semion din 28.04.2017 (Vol. I, f.d.117), ordonanța procurorului din 06.06.2017 privind folosirea rezultatelor măsurilor speciale de investigații obținute prin înregistrarea audio-video efectuată de către Bulgaru Semion, la 28.04.2017 (Vol. I, f.d.17-19), încheierea judecătorului de instrucție din 06.06.2017 privind permiterea folosirii rezultatelor măsurilor speciale de investigații obținute (Vol. I, f.d.23-24), caracteristica (Vol. I, f.d.104), ordonanța de începere a urmăririi penale din 06.04.2016 în baza art.324 alin.(1) Cod penal în privința inspectorului vamal (Vol. I, f.d.112).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza

penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursul de pe rol este întemeiat.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 mai 2019, apelurile au fost admise, casată sentința total, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Bozbei Mihail a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

7.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal s-a conturat un puternic dubiu cu privire la săvârșirea de către inculpatul Bozbei Mihail a infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal potrivit învinuirii formulate de către procuror.

Instanța de apel a menționat că, la baza concluziei privind vinovăția inculpatului de către procuror și de către instanța de fond au fost puse, în principal, declarațiile martorului Bulgaru Semion cât și înregistrările audio-video a convorbirii dintre Bozbei Mihail cu Bulgaru Semion din 28 aprilie 2017.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că, *în învinuirea formulată în rechizitoriu este indicat că inculpatul Bozbei Mihail, deținând funcția de Șef de schimb al Sectorului Poliției de frontieră Vulcănești din cadrul Direcției Regionale SUD al Departamentului de Poliție Frontieră, având calitatea de persoană publică, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, la 28 aprilie 2017, aproximativ orele 17.36, a extorcat și a primit de la Bulgaru Semion bani ce nu i se cuvin, în sumă de 200 lei.... Respectiva învinuire nu este una veridică și contravine probatoriului aflat în materialele cauzei penale din următoarele considerente.*

În susținerea poziției date, instanța de apel a indicat că martorul declarant Bulgaru Semion la 28 aprilie 2017, a fost înzestrat cu tehnică specială, pentru a efectua înregistrările comunicărilor cu colaboratorii organului vamal, în cadrul petrecerii urmăririi penale asupra acțiunilor ilegale ale ultimilor, fapt confirmat prin procesul-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială. (f.d.117 vol. I) Potrivit materialelor dosarului și declarațiilor martorului Bulgaru Semion depuse în ședința instanței de fond, ultimul a declarat că, organul de urmărire penală nu l-a însărcinat să transmită bani colaboratorilor poliției de frontieră, deoarece ținta organului de urmărire penală erau colaboratorii vamali. Astfel el din inițiativă proprie a transmis banii inculpatului Bozbei Mihail. Totodată a menționat că la 28 aprilie 2017, a fost audiat pe faptul acțiunilor ilegale ale vameșilor și nu a colaboratorilor poliției de frontieră (f.d.173-176 vol. I). În seara datei de 28 aprilie 2017, Bulgaru Semion nu-și amintește dacă în timpul predării tehnicii cu care a fost înzestrat pentru depistarea acțiunilor ilegale a colaboratorilor vamali a sesizat sau nu ofițerii de urmărire penală despre faptul că a transmis inculpatului Bozbei Mihail suma de 200 de lei.

Totodată, instanța de apel a indicat că, la materialele dosarului nu se regăsește nici o probă, care ar conține documentarea faptului transmiterii banilor personali și nu cei marcați. Mai mult că martorului Bulgaru Semion a declarat că banii marcați pe care îi deținea de la ofițerii Centrului National Anticorupție nu i-a folosit și respectiv în aceeași seară au fost predați împreună cu tehnica cu care a fost înzestrat, iar alte probe ce ar demonstra transmiterea banilor lui Bozbei Mihail nu se regăsesc la materialele cauzei. Plângerea pe faptul extorcării a mijloacelor bănești de către colaboratorul poliției de frontieră și anume de către Bozbei Mihail a fost depusă de către Bulgaru Semion la 05 mai 2017.

În ceea ce privește stenogramele convorbirilor între martorul Bulgaru Semion și colaboratorii vamali, inclusiv și cu inculpatul Bozbei Mihail, instanța de apel a constatat că respectivele stenograme confirmă doar faptul convorbirilor și nu conțin careva obiective certe, precum că inculpatul ar fi pretins și extorcat de la Bulgaru Semion, suma de bani în mărime de 200 de lei.

Astfel, instanța de apel a menționat că, instanța de fond incorect a apreciat conținutului convorbirilor dintre Bozbei Mihail și Bulgaru Semion, indicând precum că Bulgaru Semion a propus să lase bani colaboratorilor vamali, or, în conținutului stenogramei discuțiilor purtate la 28 aprilie 2017, între Bulgaru Semion cu Crețu Veaceslav, cu durata de 38 minute și 41 secunde și înregistrărilor audio-video din aceeași dată, nu se regăsește în cuvintele lui Bulgaru Semion propunerea să lase bani colaboratorilor vamali, sau alte cuvinte cu același sens, dar este doar expresia „eu v-oi lăsa acolo tot”. Însăși din înregistrările audio-video de la fața locului în momentul pronunțării expresii menționate, din comportamentul Bulgaru Semion, de asemenea nu este vorba despre bani. Potrivit imaginilor video se vede clar că Bozbei Mihail doar ține în mână bancnota în mărime de 200 lei, dar însăși momentul presupus de transmitere a banilor nu este fixat. (f.d.29-33, 154 Vol. I)

În continuare, instanța de apel a menționat că este neîntemeiată concluzia instanței de fond precum că inculpatul Bozbei Mihail prin comportamentul și convorbirile cu Bulgaru Simion, i-a dat de înțeles ultimului că pentru a-i permite să treacă cu marfa transportată, este necesar să-i transmită personal suma de 200 lei, calificând acțiunea dată ca extorcare. Or, din conținutul înregistrărilor audio-video nu reiese inițiativa directă și insistentă a inculpatului Bozbei Mihail de a pretinde și a primi banii în mărime de 200 de lei, pentru a nu crea impedimente la introducerea peste frontiera vamală de către Bulgaru Simion a geamurilor și ușilor din PVC.

Respectiv, din probatoriu administrat rezultă doar faptul că inculpatul a efectuat controlul de frontieră al lui Bulgaru Mihail la punctul de trecere „Mirnoe-Tabaki”. Nu există nici o probă directă care ar dovedi faptul că inculpatul extorcat și a primit prin extorcare suma de bani de la Bulgaru Semion în mărime de 200 lei. Din conținutul înregistrării-audio în raport cu stenogramele anexate la materialele cauzei, faptul pretinderii, acceptării și primirii de către inculpat nu a fost dovedit sub nici o formă.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, inculpatul, pe de o parte, susține că nu au fost acțiuni extorcare a banilor, respectiv nu a primit suma de 200 lei de la Bulgaru Simion, iar pe de altă parte martorul Bulgaru Semion susține că au existat astfel de acțiuni. În cazul în care o persoană indică la unele circumstanțe, iar altă persoană la alte circumstanțe, urmează a fi luate în considerație declarațiile persoanei, care sunt susținute de probe. Astfel, potrivit probatoriul administrat cauzei penale declarațiile martorului Bulgaru Semion nu au fost susținute de nici o probă.

Referitor la invocările inculpatului cât și avocatului acestuia precum că Bozbei Mihail ar fi fost provocat la săvârșirea infracțiunii imputate de către martorul denunțator Bulgaru Semion, care a acționat sub controlul organului de urmărire penală, instanța de apel a reținut că în condițiile în care nu s-a constatat fapta infracțiunii reieșind din probele acumulate prin prisma prezumției nevinovăției nu poate fi pusă la discuție invocarea cu privire la provocare, or poate fi vorba de o provocare doar în condițiile în care așa numita persoană provocată acceptă provocarea, ceea ce la caz nu s-a constatat.

Instanța de apel a apreciat ca, fiind neîntemeiat argumentul părții apărării precum că instanța de fond și-a depășit limitele învinuirii prin invocarea în partea motivantă a sentinței a încălcării de către Bozbei Mihail a art.6 alin.(1), pct. b), e), art.6 alin.(5) și art.art.7 alin.(7) pct. a) și q) din Legea cu privire la Poliția de Frontieră, or prin invocarea acestor prevederi instanța de fond nu a agravat situația inculpatului, ci doar a specificat drepturile inculpatului Bozbei Mihail ca angajat al poliției de frontieră.

Ca urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia că învinuirea înaintată inculpatului Bozbei Mihail nu și-a găsit confirmarea, iar probele la care procurorul face referire ca decisive și care se raportează la celelalte probe prezentate în susținerea învinuirii și puse la baza condamnării, relevate în cuprinsul sentinței, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu prezintă garanții de probare certă și concludentă a vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

8. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale, procurorul a invocat că instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.26, 27, 99-101 Cod procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de acuzare, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat adusă în susținerea învinuirii și nu s-a expus în mod convingător de ce respinge aceste probe. Deși probele au fost menționate în decizia la paginile 8-12, aceste probe nu au fost supuse aprecierii, conform art.101 Cod de procedură penală și lipsesc în cadrul analizei circumstanțelor cauzei și aprecierii probelor, făcută de instanța de apel la paginile 13-15 din decizie.

Poziția instanței de apel precum că “depozițiile martorului Bulgaru Semion audiat în cauză nu sunt apte de a permite formularea unor deducții logice cu privire la împrejurarea că inculpatul a comis fapta imputată, din care considerente nu le poate pune la baza condamnării numitului Bozbei Mihail - este neîntemeiată și nefondată. Martorul Bulgaru Semion în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a declarat că „la data de 28 aprilie 2017, el se deplasa din Ucraina în Republica Moldova, cu automobilul propriu. A fost în Ucraina pentru a cumpăra geamuri și uși din PVC. A ajuns la punctul vamal „Mirnoe “. Automobilul a fost verificat de către colaboratorii poliției de frontieră și de către colaboratorii vamali. În timpul verificării documentelor s-a pornit dialogul cu inculpatul Bozbei Mihail. Ultimul a început să spună că, este prea multă marfă și nu o să poată traversa frontiera cu așa cantitate de marfă și o să fie returnat, prin cuvinte: „tu nu vei pleca”, „tu ai multă marfă”; „dacă vrem vom da drumul, dacă nu - nu vom da drumul”. El a întrebat inculpatul Bozbei Mihail, din care motive se interesează de marfă, deoarece aceasta este competența organului vamal, la ce a primit răspuns că nu o să treacă frontiera, și la întrebarea sa ce e de făcut, prin semn a arătat că trebuie de achitat bani. A arătat două degete, ce înseamnă două sute de lei. După asta, el a transmis inculpatului Bozbei Mihail, o bancnotă de 200 de lei, și a fost admis spre controlul vamal. Inculpatul Bozbei Mihail, în glas a spus că suma de 200 de lei, este destul: Bozbei prin cuvinte a spus că „această ajunge”.

Recurentul a indicat că ofițerii Centrului Național Anticorupție au transmis lui Bulgaru Semion mijloace bănești, însă acesta nu s-a folosit de acești bani, deoarece erau destinați pentru colaboratorii vamali, iar anterior nimeni din colaboratorii poliției de frontieră nu au cerut bani, pentru trecerea controlului. Bulgaru Semion a explicat lui Bozbei Mihail că banii trebuie să-i dea la colaboratorii vamali și a subliniat că-i va lăsa acolo, adică la vamă, dar Bozbei Mihail i-a spus că „sunt două firme diferite”.

Potrivit procesului-verbal de primire a plângerii din 05 mai 2017, se constată că Bulgaru Semion solicită atragerea la răspunderea penală, persoana necunoscută, colaborator al poliției de frontieră, care la data de 28 aprilie 2017, aflându-se la serviciul în postul vamal „Mirnoe- Tabaki”, a pretins și a primit de la dânsul bani în sumă de 200 de lei, pentru a nu împiedica trecerea prin postul vamal „Mirnoe-Tabaki”, cu unitatea de transport de model „Ford Tranzit”, cu numărul de înmatriculare SKN 342, și a nu crea impedimente la introducerea, pe teritoriul Republicii Moldova, a geamurilor și ușilor din PVC. (f.d.6 vol. I)

Prin urmare, procurorul consideră că declarațiile matorului Bulgaru Semion date în cadrul urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de fond pot fi luate ca baza probatorie în examinarea prezentei cauzei. Aprecierea și analiza critică și neobiectivă a acestor declarații de către instanța de apel, duce la formularea concluziei greșite de către instanța și achitarea neîntemeiat a inculpatului Bozbei Mihail de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal.

La fel, recurentul invocă faptul că instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acușării.

Totodată, recurentul consideră că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate și neconsemnate în decizie, cum ar fi: conținutul stenogramei discuțiilor purtate la 28 aprilie 2017 între Bulgaru Semion cu Crețu Veaceslav, cu durata de 37 minute și 47 secunde (f.d.121-122, vol. I) și conținutul stenogramei discuțiilor purtate la 28 aprilie 2017, între Bulgaru Semion cu Crețu Veaceslav, cu durata de 38 minute și 41 secunde (f.d.123-127, vol. I); conținutul înregistrărilor audio-video de pe discul DVD-R. de model „OMEGA”, care conține fișierele audio-video a discuțiilor purtate între Bulgari Simion și Bozbei Mihail la 28 aprilie 2017 în postul vamal Mirnoe-Tabaki (f.d.154, vol. I), fără a cerceta direct aceste probe, a le vizualiza în ședința de judecată, limitându-se la cele percepute de instanța de fond.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii și că recursul de pe rol este întemeiat.

Altfel că, instanța de fond a dat o apreciere corectă înregistrărilor video și audio vizualizate în cadrul ședinței de judecată, și anume, că „prin comportamentul și convorbirea sa cu Bulgaru, inculpatul Bozbei a dat dovada de a înțelege, el poate și să nu dea voie să treacă el cu marfa transportată, și ca el să dea voie să treacă este necesar de a plăti lui personal 200 lei, ce instanța apreciază ca extorcare”.

Estorcare de bunuri este o noțiune prevăzută la art.324 alin.(2) la lit. c) Cod penal și constă în înaintarea de către persoana cu funcții de răspundere, sub amenințarea săvârșirii acțiunilor care vor cauza prejudicii intereselor legale ale persoanei care corupe sau crearea intenționată a unor condiții care îl impun pe acesta să dea bunuri în scopul prevenirii consecințelor nefaste asupra intereselor sale legale.

A fost constatat faptul că, inspectorul al Poliției de Frontieră Bozbei Mihail, ocupând funcție publică, a extorcat bani, prin acțiunile descrise de către martorul Bulgaru Semion și anume, prin gestul cu două degete, la fel și prin cuvinte că poate a întoarce înapoi pe Bulgaru Semion cu mijlocul de transport și marfa, a impus pe Bulgaru Semion, să-i transmită lui personal banii, acționând ca reprezentant al puterii publice din cadrul Poliției de Frontieră, pentru a nu executa acțiuni ce intră în obligațiunile de serviciu și contrar acestora și anume pentru a nu supune controlului microbuzul de model „Ford Tranzit” cu n/î XXXXX, și a nu crea impedimente la introducerea peste frontiera de stat de către acesta a geamurilor și ușilor din PVC. Astfel impunând pe Bulgaru Simion într-o situație defavorabilă ca să-i transmită lui Bozbei Mihail banii în suma de 200 lei, fapt care a fost fixat prin înregistrările video

și audio. După care, îndeplinind procedura înregistrării în baza de date a întors actele lui Bulgaru Semion fapta care la fel a fost înregistrat video și audio, și la întrebarea lui Bulgaru Semion „Na, gata?”, la ce Bozbei Mihail a răspuns: „Da, cu noi gata”, astfel ceea ce constituie fapta infracțională.

Instanța de apel a ignorat indicațiile Curții Supreme de Justiție date în pct.6 lit. b), c) a deciziei din 20.11.2018, care pentru instanța de rejudicare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului, conform art.436 alin.(2) Cod de procedură penală.

9. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul declarat de procuror urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol. Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art.414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudicare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În sensul prevederilor legale prenotate, instanța de recurs reține că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2018, a fost admis recursul procurorului, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în conținutul deciziei nominalizate fiind desfășurate cu destulă claritate circumstanțele pe care urma să le elucideze instanța de apel în decizia sa la rejudecarea cauzei în apel, însă aceste indicații nu au fost îndeplinite cu diligență de către instanța inferioară.

Colegiul penal lărgit menționează că prin decizia instanței de recurs ordinar, s-a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de recurs fiind semnalizat faptul că - instanța de apel a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului fără a indica învinuirea completă pe baza căreia cauza în privința inculpatului a fost trimisă în judecată și nu a descris clar și concludent circumstanțele cauzei constatate de instanța de judecată și temeiurile pentru achitarea inculpatului.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal reține ca, instanța de apel rejudecând cauza, fără a reține cele menționate de instanța de recurs, repetat a comis aceeași eroare de drept, care a constituit temei de casare a deciziei Curții de Apel din 17.05.2017. Astfel, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, deși instanța de apel în partea descriptivă a indicat că *„în învinuirea formulată în rechizitoriu este indicat că inculpatul Bozbei Mihail, deținând funcția de Șef de schimb al Sectorului Poliției de frontieră Vulcănești din cadrul Direcției Regionale SUD al Departamentului de Poliție Frontieră, având calitatea de persoană publică, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, la 28 aprilie 2017, aproximativ orele 17.36, a extorcat și a primit de la Bulgaru Simion bani ce nu i se cuvin, în sumă de 200 lei...”*, în mod repetat nu a indicat învinuirea completă pe baza căreia cauza în privința inculpatului a fost trimisă în judecată și la fel nu a descris clar și concludent circumstanțele cauzei constatate de instanța de judecată și temeiurile pentru achitarea inculpatului.

Prin urmare se atestă că partea descriptivă a deciziei instanței de apel contravine cerințelor prevăzute la art.394 alin.(3) pct.1) Cod de procedură penală, care stipulează expres că, *partea descriptivă a hotărârii de achitare trebuie să cuprindă indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată.*

La fel, conform indicațiilor instanței de recurs, instanța de apel urma să dea apreciere probelor administrate separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, cu indicarea motivelor pentru care respinge sau admite versiunile și probele acuzării.

Colegiul penal lărgit reține că, în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel face trimitere la probele din dosar (f.d.162-166 vol. II), însă fără a verifica minuțios și obiectiv fiecare probă separat, sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludentei și veridicității, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării acestora, a conchis că din probatoriul administrat nu se confirmă vinovăția

inculpatului Bozbei Mihail, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal. Conform indicațiilor instanței de recurs, instanța de apel urma să dea apreciere probelor prezentate de acuzatorul de stat în special înregistrărilor audio-video a convorbirilor dintre Bozbei Mihail cu Bulgaru Semion din 28 aprilie 2017, însă instanța de apel fără a cerceta direct aceste probe, limitându-se la cele percepute de instanța de fond a conchis că *„din conținutul înregistrării-audio în raport cu stenogramele anexate la materialele cauzei, Colegiul judiciar menționează că faptul pretinderii, acceptării și primirii de către inculpat nu a fost dovedit sub nici o formă.*

Totodată, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, instanța de apel făcând trimitere la declarațiile martorului Bulgaru Semion, a reținut doar secvențe din declarațiile acestuia, limitându-se repetat la mențiuni neclare, confuze și sumare, care în opinia sa, ar proba decizia adoptată.

Prin urmare, nu este clară concluzia precum că *„...depozițiile martorului Bulgaru Semion audiat în cauză nu sunt apte de a permite formularea unor deducții logice cu privire la împrejurarea că inculpatul a comis fapta imputată, din care considerente nu le poate pune la baza condamnării numitului Bozbei Mihail”*, or martorul Bulgaru Semion în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a declarat că *„la data de 28 aprilie 2017, el se deplasa din Ucraina în Republica Moldova, cu automobilul propriu. A fost în Ucraina pentru a cumpăra geamuri și uși din PVC. A ajuns la punctul vamal „Mirnoe”. Automobilul a fost verificat de către colaboratorii poliției de frontieră și de către colaboratorii vamali. În timpul verificării documentelor s-a pornit dialogul cu inculpatul Bozbei Mihail. Ultimul a început să spună că, este prea multă marfă și nu o să poată traversa frontiera cu așa cantitate de marfă și o să fie returnat, prin cuvinte: „tu nu vei pleca”, „tu ai multă marfă”.. „dacă vrem vom da drumul, dacă nu - nu vom da drumul”. El a întrebat inculpatul Bozbei Mihail, din care motive se interesează de marfă, deoarece aceasta este competența organului vamal, la ce a primit răspuns că nu o să treacă frontiera, și la întrebarea sa ce e de făcut, prin semn a arătat că trebuie de achitat bani. A arătat două degete, ce înseamnă două sute de lei. După asta, el a transmis inculpatului Bozbei Mihail, o bancnotă de 200 de lei, și a fost admis spre controlul vamal. Inculpatul Bozbei Mihail, în glas a spus că suma de 200 de lei, este destul: Bozbei prin cuvinte a spus că „, această ajunge”.*

Concluzionând că inculpatul urmează a fi achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, menționând că *din probatoriu administrat rezultă doar faptul că inculpatul a efectuat controlul de frontieră al lui Bulgaru Mihail la punctul de trecere „Mirnoe-Tabaki”*. Nu există nici o probă directă care ar dovedi faptul că inculpatul extorcat și a primit prin extorcare suma de bani de la Bulgaru Semion în mărime de 200 lei”, instanța de apel acceptă motivarea ca în speță, nu se poate cu certitudine de concluzionat dacă inculpatul a extorcat și a primit prin extorcare suma de bani de la Bulgaru Semion în mărime de 200 lei.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, în cazul adoptării unei soluții de

achitare, constatarea de către instanță a unei atare situații pune la îndoială concluziile sale despre nevinovăția celui achitat. În această ordine de idei, instanța de apel urma să ia în considerație că, probele trebuie analizate corelat, în ansamblul lor, nu trunchiat, astfel încât hotărârea să se întemeieze pe toate probele cauzei în cumul, condiție ce în cazul de față nu este întrunită.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Colegiul penal lărgit, reținând prevederile art.100 alin.(4) și art.101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a acestora, care poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului fiecărei probe, prin prisma coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a face trimitere ori a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții, și legătura lor cu conținutul altor probe care, în ansamblu, confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, utilitatea și veridicitatea acestora. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art.101 Cod de procedură penală.

Referitor, la argumentul recurentului vizavi de neconsemnarea unor probe în procesul verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, Colegiul penal lărgit în urma verificării, îl apreciază ca fiind declarativ, or acesta nu și-a găsit confirmarea.

Reieșind din faptul neschimbării situației faptice la momentul rejudecării cauzei, instanța de apel a neglijat indicațiile specificate de către instanța de recurs, nu a motivat convingător temeiurile pe care se întemeiază soluția adoptată, repetând practic erorile efectuate de către instanța de apel la judecarea cauzei anterior în ordine de apel, schimbând soluția cu o motivare ce contravine probelor.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile declarate, nominalizate și în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă

conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul cuvenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunilor imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în baza probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, cu respectarea cerințelor art.art.414, 415 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Cebotari Vitalie, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe **Bozbei Mihail xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 08 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Boico Victor